

Ένας τσοπάνος

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Β΄

Ήθελε ώρα να ξημερώσει ακόμα, όταν ξύπνησε ο φτωχός τσοπάνος, που είχε τη μάντρα με τις λίγες κατσίκες στο βοσκοτόπι κάτω από τους

Τρεις Σταυρούς. Τις άρμεξε και μετά ξύπνησε τον παραγιό του. Του έδωσε μια καρδάρα γεμάτη με γάλα και τον έστειλε στο χωριό, στο Κάστρο, όπου έμενε το αφεντικό του. Του έδωσε εντολή να γυρίσει γρήγορα πίσω και, αν έβλεπε ότι

ξυπνήσει τον φύλακα, τον θυρωρό που φυλάει την καρδάρα το γάλα με

σχοινί, με παλάγκο, πάνω στο

Κάστρο. Αλλά και πάλι, να μη φύγει, αν δεν τον ειδοποιούσε το αφεντικό, ο κυρ Αναγνώστης, ότι δεν ήθελε να του παραγγείλει τίποτ' άλλο. Ο παραγιός πέταξε από πάνω του την κάπα που τον σκέπαζε, πλύθηκε με το νερό της στάμνας του, σκουπίστηκε με τα μαγιόκια του πουκαμύσου του, άρπαξε την καρδάρα κι έφυγε

Αφού έφυγε ο παραγιός του, ο

βοσκός έβαλε το πολύ γάλα σε μεγάλο καζάνι κι έριξε μέσα άφθονο αλάτι. Ήταν αλάτι που μάζευε μόνος του πηγαίνοντας από ακρογιαλιά σε ακρογιαλιά, περιδιαβαίνοντας πάνω σε βράχους απ' όπου μάζευε κοχύλια και πεταλίδες. Άναψε φωτιά κάτω από το καζάνι για να το βράσει, μια και έκανε τη σκέψη ότι το γεύμα του θα ήταν σκέτο γάλα, πράγμα αρκετά δυσάρεστο, αν το αφεντικό του δεν σκεφτόταν να του στείλει κανένα αλμυρό ψάρι, κάτι που ήταν πολύ πιθανό. Γιατί αυτός ο βοσκός δεν ήταν από εκείνους που γίνονται φόρτωμα στους άλλους κι αν το αφεντικό του δεν είχε την καλή διάθεση να του στείλει κάτι, αυτός δε θα έριχνε

την υπόληψή

αλμυρό ή οτιδήποτε

άλλο φίλεμα

Και γνώριζε ότι

άλλοι τσοπάνοι έβρισκαν τον τρόπο και καλά να τα έχουν με το αφεντικό τους και να μην τους λείπει τίποτα – τ' αρνάκια τ' αφεντικού τα 'τρωγε ο αϊτός, αλλά τα δικά τους πάντα σώζονταν. Και να 'βγαζε αρκετόν γάλα για να φτιάξει τυρί ή μυζήθρα; Θα έκανε υπομονή. Αλλά οργή Θεού είχε πέσει κείνη τη χρονιά στα βοσκήματα. Τα μισά ζωντανά είχαν ψοφήσει, απ' τις κατσίκες που έδιναν γάλα λίγες έμειναν κι αυτές στέρφες. Δεν έκανε ο Θεός καλό καιρό, να βγάλει η γη χορταράκι, να βοσκήσουν τα ζωντανά. Τι να σου κάνουν τα καημένα!

Έπειτα ο φτωχός βοσκός άρχισε να κράζει το κοπάδι, οδηγώντας τα ζώα έξω από το μαντρί, για να βοσκήσουν στη διπλανή κοιλάδα. «Τσου! τσου! στέρφα! ε! ψαρή! όι! όι!»

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση της ιστορίας

%ftoxos_Agios_04%